

Tu, dimineată infidelă

Emaanastasia

Tu, dimineată infidelă

Tu, dimineată infidelă
Cu plete lungi de flori pe ram
Te duci pe drum ca o gazelă
Și bați la fiecare geam.

Ce bine mi te-așezi pe coate
Poemele când le citești,
Dar iată-mă cum stau pe spate
Când tu din praguri mă privești.

Acum hazardul nu domnește
În luna mea cu ochi de jar,
Iar soarele se risipește
Prin viscoliri de chihlimbar.

Dar eu mă dăruiesc ca o floare
Și port petalele în plete
În răsărit m-arăt la soare
Când diminețile dorm bete.

E noapte iar și burgul plânge
Este hoinar, te vrea pe-alei,
Iar noaptea, cerul, stele strânge,
Lumini și temeri în femei.

Rămânem iară amândouă
Cu inima bătând alert
Pe-aceleași veșnicii de rouă
C-un val de gânduri prin deșert.

În albe dimineți, hoinară,
De-am să te mai zăresc pe-o stea
Îți voi cânta la o chitară
Despre eternitatea mea.

Tu, să m-asculți din prag cuminte
Și visele să-mi tâlcuiesti
Că din aducerile-aminte;
Îmi tot șopteai că mă iubești.

Mă arde setea de lumină

POEZII ONLINE

Dar zorii tăi se răzvrătesc
În ceasul cel purtat de vină,
Când; îți spuneam că te iubesc.

Vino să mi te țin în casă,
Insomniacă să îți par,
Te rog nu mai pleca de-acasă
Prin viscolul de chihlimbar.